

Előfizetési feltételek:

Szétküldéssel helyben vagy
vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Szerkesztőségi és kiadó-
iroda:

iskola-utca 284-ik szám,
I. emelet.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

Hirdetéseket és nyilvántó-
közlönyeket

a kiadó-hivatal mérőskel-
árjegyzék szerint számít.

Hirdetéseket lapunk
számára elfogadják:

Budapestben: Láng L. és
Társa, Goldberger V., Rajnai
Vilmos.

Bécsben és Hamburgban:
Haasensten és Vogler.

Bécsben és M. m. Frank-
furtban: Daube G. L. és Társa.

A biztosi tanács föloszlása.

A biztosi tanács befejezte működését és föloszlik, hátrahagyván maga után a szűkebb körű tanácsot, a még fennmaradt kisebbszerű teendőik elintézésére.

A biztosi tanácstól Szeged városa és az ország sokat várt. A nagy várakozások azonban nem voltak teljesen igazoltak, mert a tanács hatáskörét meghatározó törvény olyan, hogy annak keretében állandó emlékü dolgokat véghez vinni nem lehetett. S ennek tulajdonítható legalább részben az, hogy a biztosi tanács önálló működésének nyomai alig látszanak, amiben, vagy ahol pedig látszanak, ott a tanács, vagy annak egyes tagja a törvény által kitűzött határt túl lépte, azon kívül cselekedett.

Hogy ez így van, az nem a biztosi tanácsnak róható föl hibául. A törvény Tisza Lajost oly hatalommal ruházta föl, hogy mellette a munkában vele osztozóknak csak másodrendű szerep juthatott. A közönség alkotást várt, míg ők csupán közigazgatási teendőkre utaltattak. Pedig Szegednek alkotásra volt szüksége és van még most is.

A biztosi tanács nem is volt tehát „tanács“ a szó szoros értelmében, mert véleményét csak akkor kérte ki a királyi biztos, amikor már tanácsra nem volt szüksége; ő tanács nélkül hozta meg határozatait. Így jött létre a könyöradományok kiosztását szabályozó kulcs, melynek kidolgozására ugyan egyes tanácsstagok befolytak, de amelynek számos részlete a biztosi tanács ellenvéleménye dacára lett foganatosítva. Így épült a körtöltés a tanács meghallgatása nélkül. Így született Szeged újrendezésének terve,

melynél a tanácsnak legfőleg a kereszt-koma szerepe jutott.

Ami mindezekben jó, az nem a tanács érdeme, ami pedig rossz, nem az ő bűne.

Mi is volt tehát ez a tanács? S minek kellett volna lennie?

A tanács a talapzat volt, melyre a királyi biztos állt, hogy nagyobb-nak látszék.

A tanácsnak teendői roppant egyszerűek voltak. Első sorban teljesítette az árvizi károk becslését és összeírását. Ez kilencz havi időt vett igénybe. Tagadhatlan az, hogy óriási munka volt, de munka, melyet egyebütt alárendelt városi vagy megyei tisztviselőkkel végeztetnek, s mely nem is fér tulajdonképen össze a tanácsstagoknak a társadalomban elfoglalt állásukkal. Ebben a működésében a tanács alkalmazása szomorú világot vet korumpált társadalmi viszonyainkra. Az egyszerű közigazgatási munkára országos képviselők és más hasonló rangú férfiakat alkalmaztak csak azért, — hogy becsületesen teljesítsék. Minő állapotok!

A kárbecsléseket követték a kisajátítások. A kisajátítások fájó sebeket ejtettek Szeged lakosságán. Ahol annyi érdek érintett, sokat kellett sérteni. De a biztosi tanács itt is csak a királyi biztos és a kormány által elfogadott tervet hajtotta végre. Itt sem bűne az, hogy sok panasz orvoslást nem nyerhetett, de határozottan érdeme az, hogy legalább mindig igazságos akart lenni, ha nem is lehetett az mindig. S a lakosság meghajolt a rendezés szükségé előtt, panaszkodva, de türve, éppen azért, mert meggyőződött számtalanszor a biztosi tanácsosok igazságszeretetük s igazságérzetükről.

meg először a kastélyból, aki legelől hajt be a kapun; „amilyen az ur, olyan a szolgál“ azt tartja a példaszó.

Az istálló ajtajából egy meggyűnyedt vén ember fejesóválva nézi az egész dolgot; megderesedett bajusza fekete pödrével van hegyesre kanyarítva; haja hátul kerekre van nyírva, a nyakgerinczről az apró haj takarosan leborotválva; ez a szokás fiatal korából maradt rá.

Semmise látszik az öregnek inyére lenni; a parádés kocsiat majd elnyeli szemével, haragosan, durczásan néz rá, dörmögve kifogásolja termetét, ruháját, mozdulatait; még az ostor is úgy áll a kezében, mintha piszkafa volna.

Hát még mikor a nagyságos ur az udvarra lép, a hintóba veti magát, rákiált Jancsira: Hajts! — az meg közzé durrant a négyesnek és kivágtat a kapun, akkor az a fogatlan vén ember végkép elkeseredik, és — biz isten a köny is végig pereg barázdás arczán.

Ne is csodálkozzunk rajta; az a könyecsepp a régi szép idők emlékéért hullatott. Az öreg Péter visszagondolt a régi szép időkre; el is mondhatta magáról:

Én is voltam valaha
Szép asszonyok kocsisa!

Bizony régen volt az mikor az istenben boldogult Kübekházi Döme nagyságos urnak Péter volt a mindene; nála nélkül a nagyságos ur még egy pipa do-

Egyebet a biztosi tanács, mint olyan, mint egész nem tett.

Amint a királyi biztos működésében, úgy szükségszerűen a tanács működésében is hiába keresnénk eszméket, vagy nagyobb koncepciót.

A királyi biztos előtt is Szeged rekonstrukciója csak egy megoldandó nagy közigazgatási probléma. Az általa fölállított problémát meg is fogja oldani. Szeged föl fog épülni szebben, rendezettebben mint aminő volt az árviz előtt. De a szép házakban, a fényes külsejű palotákban szegény emberek fognak lakni. Mert semmit sem tett a királyi biztos és a tanácsa azért, hogy e fölépült város életképes legyen, hogy a szép hidon és rakparton megfelelő forgalom, a kör- és sugárutakon megfelelő műveltség honoljon.

A királyi biztos és tanácsa azt hiszik bevégezték a városalkotás munkáját, ha néhány szép utcát és egy eladósodott várost és lakosságot hagynak hátra. Hidegek azonban minden kellék iránt, amitől a város valódi fölvirágozása, mivelődése s gazdagodása várható.

Szegedből várost akarnak alkotni és fázni, ha arról van szó, hogy Szeged legyen a megye székhelye, hogy itt állítsák föl a harmadik egyetem, hogy itt központosítsanak egyéb államintézmények és engedik például azt is, hogy a pest-zimonyi vasut elkerülje Szeged határait.

Az állam Szegedért nagy áldozatokat hozott. De hiába hozta, ha nem képesit bennünket arra, hogy hivatásunknak megfelelőhessünk és megérhetjük még fényes palotáink közt azt, hogy vágyódva és bánatosan kívánjuk vissza egyszerű kunyhóinkban és házaikban élvezett csendes boldogságot és jólétet.

hányt se tudott volna elszíni; ha szeretőt nézett magának, előbb meghallgatta a Péter gusztyusát; onnan kerekedett aztán az a sokszor megtörtént baj is, hogy a nagyságos ur ott találta Pétert a maga szeretője körül settengeni, de azért nem volt baj; megegyeztek ők szépen egymással.

Bizony, bizony szép napokat megért a Péter a nagyságos urral.

Kübekházi Döme nagyságos ur arról lett híres, hogy neki voltak a legjobb kopói, lovai, legszebb tajtékpipái és a legtakarosabb kocsisa a megyében.

Az a parádés kocsi pedig nem más volt, mint az öreg Péter, aki annyit tudott beszélni fiatal koráról, hogy alig győzték hallgatni, mikor megindult belőle a szó.

Hogy takaros, szép legény volt, azt az irigye sem tagadhatja; ugy állott rajta a fehérrel paszomántozott kék ruha, mintha csak ráöntötték volna; piczike selyem bajusza olyan fekete volt, hogy szinte fénytelt a napsugárban; szépen, rendezen feszült fején pedig hetykén félre csapott hosszú pántlikás kalap kényeskedett, mely kalap mellett olyan gyönyörű hajlásn darutól lengett, hogy az egész alföldön hiában keresték volna párját.

Mikor Péter parádéba csapta magát, kezébe vette az ostrom, melylyel egész nótákat tudott pattogtatni, egészen neki elévénődtek a tüzes paripák; olyan kényesen bicsegették fejeiket, olyan gan-

Szeged jövője biztosítására még sok a teendő. Azonban hálátlan volna e város népe, ha el nem ismerné a már eddig is elkövetettek becsét. A biztosi tanácsnak Szeged köszönettel tartozik, ha nem is teljesíthette mindazt, amit tőle várt. Háláját a város és lakossága kétségkívül tudni fogja megfelelő alakban kifejezni. Ez kötelessége.

A politikai helyzetről a félhivatalos Bohemia jól értesült londoni levelezője ezeket írja: Hogy Oroszország őszintén vesz részt az európai koncertben, arra itt már senki sem gondol. Legnagyobb aggodalmat kelt azonban Franciaország magatartása, mely, mióta a helyzet a Balkán-félszigeten aggasztó lett, egészen másra gondol, mint a törökországi népekre. De éppen a párisi kormány e gyanús magatartása tetszik Oroszországnak; mert nyomja a német-osztrák-magyar szövetséget, ami Oroszországnak gátul szolgál. Ebben látja Angolország természetes szövetségesét s azért most fő törekvése, hogy Ausztria-Magyarországot és Németországot az akció-politika újra való fölvetelére rávegye. El van tökéltve, hogy az intervenció szükségének esetén nem engedi meg Oroszországnak, hogy a nagyhatalmak határozatainak egyedüli végrehajtójává tegye magát, mert akkor Anglia érdekei veszélyeztetve s az általános háború kikerülhetetlen lenne. Az angol bizalmas körjegyzék, melyet nemrég küldtek a hatalmaknak, bizonyítja, hogy Angolország ismét aktív szerepet akar játszani, azért mennél előbb szabad kezét akar nyerni Azzsziában. Gladstone politikájának e változása annál megnyugtatóbb, mert az angol miniszterelnök a tények ereje folytán oda jutott, hogy megtudja, ki az ő természetes szövetségese, s levethetközze orosz baráti hajlamait (?) Ha a nagyhatalmaknak csak egy része is szövetsézik a kész aktív beavatkozásra, Oroszországnak nem lesz egyhamar kedve a régi játék újra kezdesére.

A panszláv mozgalmakról a berlini „N. Ztg.“ a következőket írja: A szláv mozgalmakat még mindig ko-

gosan kapargattak a lábaikkal, és úgy meg-megtáncoltak, hogy mindenki megbámulta, ahol csak elvágattak.

Kiállottak a házak kapujába, úgy nézték a gyönyörű fogatot. Az eladók meg azzal nem tudtak tisztába jönni, kit bámuljanak jobban: a kocsiat, a lovakat, a nagyságos urat, vagy a parádés kocsiat?

Tekintetük utoljára is a kocsiaton akadt meg, aki jobbra-balra kacintgatva, csak úgy szórta villogó szeméből a szikrákat. Hej de kényes is volt még akkor az öreg Péter magára, a gazdájára, meg a lovaira.

Aztán nem csak a paraszt lányok törték ám magukat utánna; nem bizony; hanem a kisasszonyok, meg nagy uri dá-mák is vetélkedtek „Péter ur“ kegyéért, mert a nagyságos ur „Péter ur“-nak hitta a parádés kocsiat és ezt a titlust meg is adták neki, mert tudták, hogy a nagyságos ur sokat tart rá. — Ha vendégségbe voltak hivatalosak, már megszűröl megtudták, hogy jön a „nagyságos ur“; olyan pattogása csak a „Péter ur“ selyemvégű ostorának lehet.

Nem is ültették Péter urat a többi cselédek közé; külön terítették neki, és a kisasszonyok maguk hozták ami az asztalon megmaradt, tulajdon selyembárony kezükkel traktálták Péter urat; hja, mert tudták mit csinálnak; aki Péter ur gráciájába bejutott, bizonyos lehetett benne, hogy a nagyságos ur ke-

TÁRCZA.

A parádés kocsis.

(Rajz.)

— Fogjatok hé! — hangzik az ifju nagyságos ur parancsszava a folyosóról.

Mint egy varázsütésre talpra kerekedik az egész cselédség; van sürgés forgás az udvaron, ketten a fényesen lakirozott hintót vonszolják elő a fészerből, az „istálló kocsis“ a lovakat vezeti kifelé, egy másik pedig a csillogó szereszmot hozza.

Mikor már a négy szürke, annak módja és rendje szerint tisztességesen föl van szállangozva, mikor az „istálló kocsis“ végig nézte a hintót, hogy jó meg vannak-e kenve a kerekai, nem hiányzik-e még valahol egy sróf, akkor nagy hetykén kijön a „parádés kocsis“ az udvarra, vizsga szemekkel végig tekint a fogaton és miután itt is ott is talált hibát a szerszámolásban, végig czirogatja a szürkéket, akik nyerítésükkel fejezik ki örömeiket ismert mesterük bizelgése fölött, — azután nagy uri tempóval keztyüt huz kezeire és egy ugrással fönn terem az ülésen, ahol még azt is megpróbálgatja, hogy elég hangosan csattog-pattog-e az ostor.

Mert hiában no, nagy nap van ma; a fiatal nagyságos ur lánykérőbe indul, és ilyenkor nem lehet minden „gyantusz“ emberre bízni a gyeplőt, mert azt látják

moly számba kell venni, sok nagyszájú-ság és kérdés jár ugyan velük, de azért mégis nagy mozgató erő. Minek emelésén fáradoznak jobban, mint a szláv ügyén, a szlávok jövőjén? Hat tán elene az angol kereskedelmi politika, vagy tesz Ausztria-Magyarország haladást a balkáni tartományokban? Milán szerb fejedelem meglátogatta a bécsi udvart. Nem első eset volt ez, s miután ő vagy szerbjei 1876-ban megmutatták, mily szándékkal vannak Boszniára nézve, a magyar korona országait erejükhöz képest háborgatták, valóban szükséges volt, hogy Milán ismét láttatta magát, hogy jó szándékait kifejezze. Őt azonban egy igen buzgó délszláv párt őrzi országában; legkevésbé sem szabad ur. Ez a párt nem viseltetik barátsággal Ausztria-Magyarország irányában.

A bécsi lapok e napokban valami szövetségi szerződés formát közöltek, melyet a bolgár és szerb parlamenti emberek tettek papírra egymás közt. Nincs ugyan ellátva ez irat fejedelmi aláírással és pecséttel, de olvashatni benne, hogy akar Bulgária és Szerbia egymáson segíteni. Ha az első Kelet-Ruméliát akarja magához csatolni, az utóbbi fogja segíteni, s jutalmul Bulgáriából egy szerbnek lakta részt kap. — Ha az ügy bizonyos bonyodalmakat eredményezne, a szerbek a bolgárokkal együtt fogják a Balkán-szorosokat megszállani.

Ha a bolgárok elfoglalják Maczedóniát és Szalonikot, a szerbek Boszniát foglalják el, s kettőn közös háborút viselnek Ausztria-Magyarország ellen. — Montenegró fejedelmére is számítanak; ő Hercegovinát foglalhatja el. Az atheniek meg vannak győződve, hogy a bolgárok Konstantinápolyt is akarják. Ily tervek árulnak el a gondolatok, melyekkel a délszláv világ telve van. Azt nem kell hiununk, hogy már a jövő őszszel megkezdődik a küzdelem, de az tény, hogy a szláv párt gondol a jövőre és mozog. Mit csinálnak ezalatt a hatalmak? Gondolnak ők is valamire?

A „Pol. Corr.”-nek írják Konstantinápolyból aug. 24-éről: Itteni politikai körökben igen megoszlanak a vélemények ama kérdésre nézve, hogy a porta Dulcignot területével együtt át akarja és tudja-e adni Montenegrónak, a nélkül, hogy karhatalommal lépjen föl. A béke fontartásának vágya oly élénk és általános, hogy több nagyhatalom hajlandónak mutatkozik Dinos és Gruda kerületek egyikének átadását elengedni, feltéve, hogy Dulcigno és Bojanai terjedő terület Montenegrónak biztosított. Egyebekre nézve az albánokkal is számolni kell, kik ellenállásra látszanak elhatározva lenni, s mindenesetre jellemző, ha a török hadügyminiszterium lapja a „Dseridei Havadis” így ír: Az albánok szilárdan el vannak tökévelve, hogy Montenegrónak semminemű engedményeket nem tesznek, és semmiféle nyomásnak nem fognak engedni, bármely oldalról jöjjön is. — Ha e hang az albánok valódi

gyét is megnyeri, mert hiában egyforma a gusztusuk mindenben.

Mikor aztán a nagyságos ur Péter ural egyútt kibolondozta magát, mikor már rendre fölforgatták nagy duhajkodva az egész vármegyét, a nagyságos ur megenni kezdte az örökös dinom-dánomot, házassági plánumokkal kezdtek foglalkozni.

— Mit gondol Péter ur, így szólította meg egyszer a parádés kocsisát, — nem jó volna nekünk asszony után nézni?

Péter ur egyet pödrött nyalka bajszán, aztán helyeslőleg hunyoritva megjegyzé:

— Jónak, jó lenne biz a, mert ez a páratlan állapot sok boldonságra rá viszi az embert — engedelmevel legyen mondva, nagyságos uram!

— Hát aztán kit gondolna kend Péter ur, a sok közül? Nem jó volna a Muki nagyságos ur Czenczikéje?

— Ugyan hová gondol nagyságos uram. Hisz olyan sovány az istenadta — engedelmevel legyen mondva nagyságos uram, hogy szinte hálni jár belé a lélek; akár előre is megcsináltathatjuk a koporsóját.

— Mondott kend valamit Péter ur, — a biz úgy van; de hát ki is volna más itt a környéken? Hogy ilyenkor nem is jut az embernek eszébe. Igaz a, hát a Tabajdi nagyságos ur Erzsikéjéhez mit szólana kend?

— Erzsike? beillik az Erzsóknak

érzületeit tolmácsolja, akkor annak föltevése is meg van engedve, hogy Hussein Husni hadügyminiszter gondolatait viszsztatukrozteti. A török kormánynek a görög kérdésben való magatartása sokkal ismeretesebb, semhogy szükség volna rá visszatérni. A porta folytatja fegyverkezését. Mult csütörtökön egy csapat katonaság s hadiszerek szállítmánya érkezett Volóba, s pénteken a hadügyminiszter Lloyd-hajókón néhány száz tüzért s több katonai egyenruhát küldött Prevezabába. — Janinában pár nap előtt olyasmi történt, minek politikai jelentőségét senki sem ismerheti félre. Mikor a török kormány az ottani koronauradalmakat eladásra kínálta, Zarifi az ismert bankár vevőül ajánkozott, s e birtokok nagyrésze nevére is iratott. Mikor jószágigazgatója át akarta venni, kijelentetté neki, hogy a kormány a vételt megsemmisítette, s a birtokokat más vevőknek, lehetőleg mohamedánoknak adta át. Zarifi azt a biztatást kapta, hogy nemsokára a vámbevételekből fog kárpóttoltni.

A montenegrói határkérdés sulypontja Konstantinápolyból Scutariba van áthelyezve, mióta Riza pasa odaérkezett, de úgy látszik egyéb változás nem is történt. Mindegyre valószínűbbé válik, hogy Riza kellő instrukciókkal ellátva érkezett Scutariba, de ez instrukciók éppen nem az átadás lehetővé tételére vonatkoznak. Egymásután merülnek föl oly jelek, melyekből arra lehet következtetni, hogy a török kormány Riza pasát csak Európa félrevezetésére küldte Albániába, mit bizonyos tekintetben megerősítnek a 26-án történt események is, mikor Rizát a liga főnökei halállal fenyegették, s ő, a katonai főparancsnok, bántódás nélkül bocsátotta el őket magától. Hozzá számítva ehhez ama konstatait tény, hogy a liga Dulcigno védelmére küldött csapatainak tisztikarát a török sorkatonaságból kilépett tisztek képezik, hogy e csapatok elkülönése Riza tudtával s ugyszólván szemé előtt történt, s hogy a konstantinápolyi félhivatalos lapok az albánok magatartását igazoltnak tartják és hirdetik. — Mindezek egybevetése után legalább is nagyon valószínűnek tartható, hogy a porta egy követ lú az albánokkal s Riza pasa szereplése nem egyéb ügyesen rendezett színjátéknál.

Nem érdektelen továbbá a „Tagblatt”-nak ama távirati híre sem, mely szerint Konstantinápolyban új határvonalt kidolgozásával foglalkoznak. Az új terv szerint Dulcignó Montenegrónak jutna, Dinos és Gruda azonban Törökország birtokában marad. Ez már a negyedik megoldási módzat, s rendelkezése valószínűleg ugyanaz lesz, mint a többi háromnak, tudniillik soha meg nem valósíttatik. Hogy a hatalmak mit szólnak hozzá, s vajjon a hajóhaddal való tüntetést megakadályozza-e az új experimentum, ez természetesen más kérdés.

is — engedelmevel legyen mondva nagyságos uram? Hisz anná még az a kövér dáma is soványabb volt, akit minapába őt garasért mutogattak itt a panyorómábe. Ki is teritené az nagyságos uramat egy félesztendő alatt, jót állók érte. — Hanem hát én tudnék a nagyságos urnak egyet kommandálni, aki se nem sovány, se nem kövér, se nem szőke, se nem barna, hanem olyan inyem szerinti, hogy tudom a nagyságos urnak is megtetszik, hogy ha eszébe juttatom.

— Ugyan ki volna már az Péter ur?

— Hát a Mészáros nagyságos ur Mariskája micsoda? hát van olyan áldott szép jó kisasszony széles ez világon?

— Eltalálta kend Péter ur! Hol is járt az eszem, hogy előbb rá nem gondoltam! El is megyünk még a héten lánynézőbe!

Ugy is lett; pedig a nagyságos ur észre sem vette, mi volt Péter ur praktikája.

Az egész abból állott, hogy Péter ur még olyan tüzes fekete szemű leányt életében sohase látott, mint a milyen a Mészáros nagyságos urnál szolgálatban levő Tercsi szobaleány.

Régen kifundálta már ő azt, hogy a nagyságos urát onnan házassítja és egy füst alatt ő is megkéri Tercsit és együtt hozzák haza a két menyasszonyt.

Aminthogy meg is történt; heted-hétországra szóló lakodalmat csapott a

Keleti-Ruméliában.

Filippopolból írják aug. 18-ról: A fő-kormányzó érkezését holnapra várják. Ezt annak jeléül lehet tekinteni, hogy a helyzet megváltozott s főképp, hogy a bolgárok legalább egyelőre minden actiótól tartózkodnak. A bolgárok most oly csendesen viselik magukat, amint csak lehet, úgy szólván: mondani lehetne, „tüntetőleg csendesen”; de most az a kérdés, vajjon a dolgok ellenkező oldalról nem kapnak-e lökést s vajjon Ruméliában nem Törökország veszi-e át a kezdeményező szerepet. Itt jól tudjuk, hogy Ahmed Eyub pasának a drinapolyi vilajet katonai parancsnokává történt kinevezése mit jelent. Ahmed Eyub az ottomán tábornokok közt a legfogasabb, kinevezelt csapatok vezetését szűlt s egyúttal a bolgár segélybe vetett hit, az itt időző szófiai ügynökök daczára némileg ingadozóvá vált. Tábori gyakorlatok czime alatt e hó végével Ichtimanban negyvenezret meghaladó, teljesen felszerelt csapatok fognak egybe hivatni. E tüntetések éle a rumelioták ellen van irányozva, kiket ezáltal föl akarnak bátorítani a kitörésre. De ezek — mint napokint bizonyosabbá válik — nem akarják a dolgok elmérgesítését. E változás különböző okok eredménye. Részben bátorságuk sincs, de másrészt eléggé okosak belátni, hogy a bolgárok azt akarják, hogy a gesztenyét a tűzből ők kapják ki. A konferenzia határozataival, amint itt hiszik, megkezdődött Törökország liquidációja. Innen az ujongás és előrelátás. A porta nemet mond és nemcsak a görög határra állit csapatokat, hanem a keletruméliaira is, sőt a Balkán-szorosok megszállására vezérkart képez. Ez lehetőleg hat. Ehez járul a bolgárok ravasz számítása, mely mindenre készebb, minthogy valamit kockáztasson vagy feláldozzon. A hangulat ma olyan, hogy a törökök esetleges bevonulásával szemben csak passiv ellenállást fejtenének ki, ami későbbben, főképpen ha kívülről támogattnék, nyílt kitöréssé válnék.

A porta legújabb rendszabályai világosan mutatják, hogy a Kelet-Rumélia fölött való összes főnhatósági jogainak teljes érvényt akar szerezni. A fő-kormányzónak röviden tudomására hozzák elutazása napját; Streker tábornokot személyesen jelentéstételt végett Stambulba hívják; ott atefől fogják felelőségre vonni, hogy a militia török katonáinak mért engedte meg az ernyős sapkák viselését, ami őket akadályozza abban, hogy ima közben homlokukkal a földet érintsék. Ez világosan amellett szól, hogy a porta erőlyesen foglalkozik a keletruméliai dolgokkal. Az orosz sipkák a kokárdákkal együtt most már hihetőleg eltűnnek, s a törököknek meg kell engedni, hogy katonai szolgálatban a fezt hordhassák. Streker tábornokot, mint mondják, azért hívták Konstantinápolyba, hogy az alatta szolgáló orosz tisztek magaviselete felől jelentést tevén, ebből a bolgárok meg-

nagyságos Kübekházi Döme ur, meg — a parádés kocsisa.

Olyan szép két menyecskét még nem látott a falu, amilyent ők hoztak haza. Hej de irgyelték is a boldog Tercsi sorását, szerencsésjét; a falu „eladó” lányai sárgultak, kékültek, majd megpukkadtak mérgükben, hogy a parádés kocsis közülük egyet se tartott magához valónak és degen menyecskét hozott a faluba.

Régen volt, talán igaz sem volt, az öreg nagyságos ur a nagyságos asszony-nyal egyútt elköltözött egy szebb, egy jobb világba; Péter urat kivetkőztették a paszomantos liberiából és kivették kezéből a gyeplőt s ahol hajdan ő volt a gazda, az istállóban, ott most más — fecskefarku kabátba öltözött majom parancsolgat, akinek keztyüt kell huzni, hogy a gyeplű föl ne törje a kezét.

Emiatt aztán ha elkekeredik Péter ur, nagyokat iszik és bánatában dudol-gatja:

Se koci, se ló,
Se hám, se nyakló,
Van még egy rongyos gyeplőm,
De már az se jó.

Péter urat pedig ide meg amoda is tolják, semmibe sem veszik! Pedig olyan parádés kocsis nem volt, nincs, meg nem is lesz többet a megyében, ő keztyü nélkül is megtanította a legszilajabb paripákat — keztyübe dudálni!

Deréki Antal.

értsék, hogyha a militia a nagyságosok és rendjeleket Pétervárról kapja is, parancsokat csak Stambulból fog kapni.

Ujdonságok.

— Augusztus 30. —

— A magyar mérnök s építésze-gyület mintegy hatvan tagja Mehádia, Anina s Resitza vidékén tett kirándulásból f. hó 29-én a déli vonattal városunkba érkezett, az újra épülő Szegednek előre tervelt megszemlélése végett. A Hungária szálloda udvarán az egylet tagjai tiszteletére fényes ebéd volt, melyben részt vettek az egyleti tagokon kívül a helybeli mérnökök, egy a városi mérnökség néhány tagja, valamint a királyi bizottság műszaki osztálya Lechner Lajossal élén. — Több sikerült toaszt közül fölemlítjük Porzsolt Gyulát a magyar mérnök és építésze-gyületre, Ney Béla kir. főmérnökét Lechner Lajosra, éltetve őt mint Szeged város első s egyik legérdemesebb rekonstruktorát. — Ebéd után, mely alatt Onodi K. zenekara működött, az egylet tagjai a műszaki osztály termet látogatták meg, hol Lechner Lajos fölvilágosításai mellett megszemlélték s megvizsgálták a város, a rakpart, az állandó hid új tervezetét. Innen a város megszemlélésére indultak, s megtekintették egyúttal az új körtöltést, egy a szádfal még néhol fönnálló romjait. Az épülő Szeged egészben igen jó hatást tett vendégeinkre. Este az ujszegedi népkertben Gruber és Szabados vendéglőjében halestély volt, melyen az egylet mintegy 50 tagja jelent meg. Az éjjeli vonattal vendégeink tovább utaztak.

— A város földfeltöltési munkálatai, mint már jeleztük, vasutal eszközöltetnek. A vállalkozó tegnap fejezte be a vágányok lerakását és elkülönítését a rokusai és felsővárosi részekben. A pálya ünnepélyes megnyitása megtörtént számos vendég jelenlétében. Az első vonat, élén fölbogozott és díszített gőzmozdonyal tegnap közlekedett, és pedig az alföldi vasuti indóháztól kiindulva a budai országuton a kórházig s onnan a fehérlo-utcaig; a pályának többi része egész a szillérig csak ma lett járhatóvá és ma már meg is kezdett a rendszeres földhordási munka.

— A második díj. A szép, fehér selyem szallagos ezüst koszoru, melyet a szegedi dalárda Kolozsvárot kivivott, az iskola utcában, Pó s z Lajos ékszerész kirakatában van kitéve közszemlére, s ott egy hétig lesz látható. — Tegnap és ma folyton nagy néptömegek nézték.

— A Budapesten alakítandó „Szegedi kör” érdekében vasárnap délután 3 órakor összejött egyetemi hallgatók Szmolány Nándor „Emlékirat”-nak föl-olvasása után, a „Szegedi kör” fölállítást elvben magukévá tették. Az ügyek ideiglenes vezetésével és az alapszabályok kidolgozásával Szmolány Nándor ideigl. elnök, Farkas Géza ideigl. jegyző és Schlesinger Armin ideigl. háznagy bizattak meg. Az értekezlet a kör megalakulását szeptember hó 18-ik napjára tűzte ki.

— A h.-m.-vásárhely-szajoli vasut ügyét, mint a multkor megirtuk, egy az érdekeltek gyűléséből St a m m e r Sándor csongrádmezei alispán elnöklete alatt kiküldött állandó bizottság vette kézébe, mely az előmunkálatok teljesítésével és azok között első sorban a for-galmi adatok beszerzésével van megbizva. Egyik megyei lap a mindenféle ügyekkel tuiságosan elfoglalt bizottsági elnök gyors működésében nem igen bizik és enneltfogva nagyon kiméretlen modorban ad kifejezést a Stammer elnökké választatása fölötti elégedetlenségének. Mi, hogy ez ügy figyelemmel tartását ígértük, tudomást veszünk a bizottsági elnök ez apostropháltatásáról, de azt hisszük, hogy az jogosulatlan lesz. Mert bármennyire el van is halmozva Stammer Sándor az alispáni és egyéb teendőivel, azért biztosan reméljük, a fönnforgó és minden irányban sürgős vasuti ügyet sem fogja elhanyagolni, vagy késleltetni. Amit a ránk nézve is fontos ügy érdekében magunk is kívánunk.

— Az ácsok és kőművesek, ifjusági egyletük javára rendezett táncmulatság tiszta jövedelméből 12 frtot tettek le szerkesztőségünknel az árvaház javára, mely összeget a hatóság kezeihez szolgáltatott.

— A 40 napig éhezett dr. Tanner amerikai lapok szerint következő csinos

összegeket tette zsebre: saját fogadása által nyert 5000 dollárt; egy társaság fogadása által 12,223 dollárt; fényképének elárulásáért kapott 1500 dollárt; látogatóitól begyűlt belépti díj 78,915 dollár; gyártulajdonosoktól — kiknek engedélyt adott áruikat nevével díszíthetni — kapott 11,102 dollárt; az egyetem ajándéka 3000, Ohio államé 5000, egy műbaráté 1000 és Liebig és társaié 20,000 dollár; a művellet tehát összesen 137,640 dollárt jövedelmezett a nagy koplalónak. Ha ennek csak fele is igaz, bizony-bizony jól meghizhatik belőle.

— Az iskolaszék ma ejtette meg a tanítválasztásokat. Beadatott összesen 128 folyamodvány és pedig 43 városi, 57 tanyai és 28 akár városi, akár tanyai tanító állásért. A választásra 31 iskolaszéki tag jelent meg. Megválasztott 17 szavazattal Tóth Károly a harmadik osztályba, 14 szavazattal Kaminnár János tanyai tanító a városi első osztályba és Ferenczi Mátyás 14 szavazattal, Szél Andor 18 szavazattal és Szőnyi Árpád 10 szavazattal tanyai tanítókká.

— Uj vetőgép. Az Eichinger testvérek új találmányu vetőgépének próbatételére tegnap számos vendéget hitt meg a gazdasági egyesület illető szakosztálya. Az új vetőgép szakértők állítása szerint nagy haladást tanusít, tettség szerint és könnyen alkalmazható a különböző vetemény magokhoz és igen célszerű s különösen homokos talajon is huszorososan aplikálható. Eichinger testvérek meg lehetnek elégedve a próba eredményével, mert a szakértők egyhangu elismerését kivívták. Már most csak az kívánatos, hogy e célszerű hazai találmány minél szélesebb körben terjedjen gazdaközönségünknek.

— Hmvásárhelyen ötödik gyógyszerár föllállítását engedélyezte a belügyminiszter és erre nézve a jogot Bartha Zoltán ottani fiatal gyógyszerésznek adta ki. A vásárhelyiek most már hatodik patika szervezését pengetik a negyedik tized részére.

— Aradi Gerő színtársulata szerdán fejezte be Szentesen előadásai sorát „A proletárok”-kal. A szentesi saison, mint ahogy az ottani lapokból láttuk, általában jól ütött be, mire Aradi kielégítően szervezett társulata valóban érdemet is tett.

— „Mindenütt és sehol.” Ez címen jelent meg Aigner Lajos „nemzeti könyvtárban” Milkó Izidortól egy gyönyörűen kiállított füzet. A fiatal író, ki a legtehetségesebb tárczairók egyike, francia chikkel könnyedén és bizonyos bájjal ír. A tárczák, melyeket a 64 oldalra terjedő füzet hoz, nem közönséges megfigyelő tehetség termékei, s mindenki élvezettel olvashatja azokat. A füzet ára 30 kr. Ugyancsak a szépirodalmi könyvtárban jelentek meg Heine költeményei is Endrődi Sándor jeles fordításában. — E füzet ára is 30 krajczár.

— A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlésének kis-czelli kirándulásán a természetani osztály négy tagja a sági hegyen öt delejes sziklára akadt. Az egyik sziklánál a delejes központ is meghatározható volt. — Ugyancsak a vándorgyűlésről egy Szombathelyről visszaérkezett orvos követezőket beszél: Az ideai vándorgyűlésnek legünnepebb és legnépszerűbb alakja, a vándorgyűlés elnöke, Szombathely tudós püspöke, Szabó Imre volt. A jovialis püspök minden megjelenése vünzerővel volt a szakosztályi tárgyalások által gyakran egészen kimerített természet tudósokra és orvosokra, de azért a legnagyobb hatást elnöki megnyitó beszédével idézte elő. — Ezen megnyitó beszédben több idézet között tudvalevőleg egy népdalból is idézett két sort az elnöklő főpap, mely találó voltánál fogva szünni nem akaró tapsra adott alkalmat. A diszebed alatt ezen elnöki megnyitó szónoklat képezte a társalgás oroszán részét s erről beszélgetett mindenki. Mondani sem kell, hogy a főpap köré csoportosulók is erről beszélgettek, miközben dr. H. jókedvűleg azt mondotta a főpapnak, hogy ilyen megtiszteltetésben magyar népdal még nem részesült, mert ő azt képzelte, hogy a főpapoknak tudomásuk sincs az újabb forgalomba jött népdalokról. — Már hogy ne volna! — felelé kedélyesen a püspök — hiszen ha néha-néha elfog a szomorúság visszavonultságomban, hát bizony el el füttyürszem egyik vagy másik kedveltebb népdalom!

Jegyzéke

az 1880-ik évi szeptember hó 5-én tartandó rendszerinti közgyűlésen elintézendő tárgyakkal.

1. Polgármesteri havi jelentés.
2. Közigazgatási bizottsági félévi jelentés.
3. Pénzügyminiszteri leirat az építkezési kölcsönök utalványozása tárgyában.
4. Királyi biztosi leirat az utcák új elnevezése iránt hozott határozat jóváhagyásáról.
5. Tisza Lajos kir. biztos ur köszönete a kis-köruinak nevével lett elnevezése tárgyában.
6. Királyi biztosi leirat a gyárépítéseknel nyújtandó kölcsönök tárgyában.
7. Kir. biztosi értesítés a rakpart terveiről.
8. A közmunka miniszterium előterjesztése a külföldi szakértők javaslata, illetőleg a tiszaszabályozási munkálatok fölött.
9. Jász-Nagykun-Szolnokmegye föli-irata a 3 ik egyetem tárgyában.
10. Csanádmegye körlevele a földadó osztályozási munkálatok tárgyában.
11. Somogy megye körlevele a magyar államisági jelvények megsértőinek tenyítése iránt.
12. A szegedi kataszteri igazgatóság értesítése egy járási bizottsági tag választása iránt.
13. Előterjesztés a hidvám pénztári hivatal betöltése iránt.
14. Az építészeti hivatali állomások betöltése.
15. Az alsóvárosi kéményseprői állomás betöltése.
16. A kis széksósi s a
17. Baktói kubik gödör földek elidegenítése.
18. Jelentés Uj-Szeged bekebelezése tolytán a község vagyona mikénti kezelése s az ujszegediek pótlója iránt.
19. Szabó Magdolna és
20. Ozv. Varga Istvánné szülésznői okleveleinek kihirdetése.
21. Tanügyi szakbizottsági előterjesztés a főreáltanodához kinevezendő rajztanár kijelölése iránt.
22. Kohn Károly kórházi irnoknak 5 heti
23. Eördög Antal adóvégrehajtónak 6 heti szabadságidő iránti kérelme.

Iskolai értesítés.

Szeged város iskolaszéke részéről ezennel értesítettnek a helybeli és vidéki szülők, valamint a gyámok, miszerint a 81. évi nyilvános iskolai előadások 1880—81-ik tanévben az alább elsorolt iskolákban okvetlenül meg fognak kezdeni.

Megkezdetik ugyanis a rendes előadás:

1. A hatosztályu polgári fi-iskolában az eddigi helyiségben (főreáliskola.)
2. A háromosztályu polgári leányiskolában az előbbi helyiségben (kereszt-utca.)
3. A belvárosi népiskolákban a fiuk részére az alsó-tiszaparti Schöffler-féle házban a IV. és III. osztály; a főreáliskolai épületben a II. és I. osztályok (előbbi helyiségek.)
4. A leányok részére a IV. és III. osztály (a polgári leányiskolai épület, kereszt-utczában), a Masa-féle házban pedig a II. és I. leány-osztályokban (előbbi helyiség.)
4. Móra-városban az iskolai épületben, az árvaház mellett.
5. Rókus-városrészben a régi iskolai épületben.
6. Alsóvárosban a beltéri és képezdei iskolai épületben.
7. Felsővárosban a szent-györgyi iskolában.

Ezen iskolaszéki határozat azon megjegyzéssel hozatik nyilvánosságra, hogy a f. 1880—81-iki tanévi előadások szept. 6 án mulhatatlanul megkezdetvén, evégből a beiratások f. évi augusztus 30-tól szept. 5-ig bezárólag d. e. 8—1 $\frac{1}{2}$ 12, d. u. 3—5 óráig a főtjelzett iskolákban fognak eszközölnetni, mely időközben egyszersmind a javító- és fölvételi vizsgálatok is tartatnak.

Fölkéretnek a t. cz. szülők és gyámok, hogy tanköteles gyermekeiket a kitűzött határidőig iskoláztatásuk érdekében beiratni el ne mulasztásák.

Kelt Szegeden, 1880. aug. hó 23-án.

Kovács Albert, isk. elnök.

CSARNOK.

Egy füst alatt.

A polgári dalárda estélye. A vereshaju. A csikós.

„Egy országot egy ujdonsáért!” így kiáltok föl néha az események apályában. Nincs is borzasztóbb az ujdondász életénél!

Izgatottan rohan végig az utcákon, megfogva boldogot boldogtalant, — kérdezőködvé, hajhászva ujdonságok után. Irtóztos is néha ez a mi városunk! Semmi öngyilkosság, semmi kivégzés, semmi szerencsétlenség!

Minden a legnagyobb rendben megy; az események egyhangulag hőmpolyógnak csendes medrükben és ez egyhangúság kétségbeejtő csendjét még a paprikás kofák villongásai sem zavarják, melyek eddig hébe-korba mulatságos anyagot nyújtottak a zaklatott ujdondászoknak.

Az apályt a legutolsó napokban al-dásos dagály váltotta föl; kapok is az alkalmon és elmondom egy füst alatt e napok zajos eseményeit. — Hogy a szegedi dalárda — a mi dalárdánk, a második dijjal kitüntetve érkezett körünkbe vissza, azt már mindenki tudja; hogy a dicsőséges bevonulást élénk bankett követte, az sem ujdonság.

De igenis az, hogy mult szombaton a polgári dalárda tartotta meg táncvizsgálommal egybekötött dalestélyét. És mondjuk ki mindjárt, hogy egy a dalestély, mint a táncvizgalom kitünően sikerült. Azért, hogy kényeztetett öregb b gy e r m e k ü n k, a dalárda, szeretetünkre aratott dicsőségével oly méltóvá tette magát, ne legyünk igaztalanok és elfogultak még serdülő félben levő fia t a l a b b g y e r m e k ü n k — a polgári dalárda iránt sem. Ez is a mi vérünkéből, a mi husunkból van alkotva, örüljünk neki; mert hiszen annál szebb, annál méltóságtejjesebb a fa, mentül több zöldelő galyjai vannak.

Nem bocsátkozunk a műsor fölsorolásába; derék iparosaink — kik fáradalmas napi foglalkozásuk után a dalban keresnek enyhülést — derekasan kitettek magukért, és a csinosan előadott dalokért viharos tapsokat arattak a nagy számmal egybegyűlt közönségtől.

Kevéssel kilencz óra után kezdődött a táncz, és folyt bámulatos kitartással hajnalig.

Jól esett szemeinket legeltetni városunk értelmes polgárságán; jól esett látnunk az üde, örömtől sugárzó, táncz-tól nekiperült szép arcokat.

Semmi sem zavarta az összhangzatot; egy családnak látszott lenni a ropant embertömég, egy családnak, mely sok megpróbáltatás, sok keserű napjai után, most egy jó, örömtelt estvét akar szerezni magának.

Amely városnak ilyen polgársága van mint Szegednek, az büszke lehet magára, s bizhatik jövőjében.

A táncvizgalomról beszélvén, tisztettség hiven meg kellene neveznem a vizgalom királynőjét, de édes istenem, én nem tehetek róla, ha nem tudom, kinek adjam a sok közül az elsőseget, de meg az is megtörténhet, hogy az én izléssem nem találkozik majd mások izlésével.

Kimondom tehát az ítéletet, hogy mindegyik — egy-egy királyné volt, mert mindegyik magával hozta a nőiesség koronáját, a szerénység biborát, és az egyszerűség kincstárát.

En részemről soká nem felejttem el ez estvét. Olyan gazdag voltam, mikor kimentem, és olyan szegény, mikor visszajöttem...

Alig ocsudtunk föl a dalestély örömeiből, nyomban reá vasárnap, a műkedvelői előadás élvezetében részesülhettünk. Az előadás, mely minden részében kitünően sikerült, szépen telt ház előtt folyt le.

Az aratott sikerhez mindenekelőtt Kuthy urnak kell gratulálnunk, kinek rendezői tehetsége minden jelenés csoportosításában nyilvánult.

Ilyen előadás megkönnyíti a bíráló helyzetét, mert itt csak dicsérnünk kell, és ahol dicsérni kell, ott a részletezés fölösleges; mondjuk hát röviden, hogy Szávits Ika és Irén, Chilkó Mariska, Kann Hermina, Vangyel Vilma, Serfőző Etel és Boros Sarolta kisasszonyok ép oly sikerrel oldották meg földadatukat, mint Papp István, Hauer Gusztáv, Békeffy Antal, Csikós Márton és Csikós Ferencz urak.

Természetes, hogy taps és kihívásnak, koszoruhullásnak, virágosónek, utóbbiaknak talán nagyon is bőviben voltunk. Hazafelé a várac melletti kis sétányon vezetett végig utam, a fák zizegő lombjai közül fülemile kesergését véltem hallani...

Vagy talán csalódtam? ... Tán a „Vereshaju” dalainak viszhangja idézte elő ez édes csalódást? ...

Ha már benne vagyok a pletykázásba, egy füst alatt elárulom azt is, hogy jövő vasárnap, törekvő iparos ifjaink a „Csikós” előadásával lépnek meg bennünket. Aggodalommal nézünk ugyan az előadás anyagi sikere elé, de hiszszük és reméljük, hogy városunk értelmisége iparos ifjaink e szép törekvését melegen támogatni fogja annál inkább, mert az előadás az ő felsége Erzsébet királyasszonyunk védnöksége alatt álló „vörös kereszt” és a szegedi iparos ifjuság képző és segélyző egylete javára rendeztetik és abban Szávics Irén, Kann Hermina, Zombori Boriska, Ördög Julcsa és a Milkovics kisasszonyok is közreműködnek.

Örvendenénk, ha iparos ifjaink haladási buzgalmának ez újabb tanujelét, a most vasárnapi előadásához hasonló siker jutalmazná.

... i.

A törvényszék hirdető táblájáról.

A szegedi kir. törvényszék büntényítő osztályának az alábbirt napokon tartandó üléseiben a következő ügyekben fog a végtárgyalás megtartatni.

1880. szeptember hó 1-én

Előadó: **Buttyán László** tsvzéki bíró.

5635/880. bf. Tóth György János tolvajlás.

5572/880. bf. Stajkó Pál és társai tolvajlás és orgazdaság.

5758/880. bf. Tóth Józsefné súlyos testi sértés.

1880. évi szeptember hó 4-én

Előadó: **Buttyán László** törvszéki bíró.

5259/880. bf. Kerekes János és társa súlyos testi sértés.

5401/880. bf. Farka Pável és társai súlyos testi sértés.

5452/880. bf. Pleskonits József gyilkossági kísérlet.

5498/880. bf. Zámbo Kongó János tolvajlás.

1880. szeptember hó 6-án.

Előadó: **Onitlu Elek** törvényszéki bíró.

6856/880. bf. Kos Farkas Mihály s társai súlyos testi sértés.

7393/880. bf. Szügyi András súlyos testi sértés.

7424/880. bf. Hesz Mihály erőszakos nemi közönséges kísérlete.

A szegedi kir. polgári törvényszéknek 1880. évi szeptember hó 2-án s következő napokon tartandó üléseiben a következő perek fognak nyilvánosan előadatni:

Előadó: **Korpássy Menyhért** tszéki bíró.

10,592/880. pl. Szabó Antal s társainak — Szabó Judit ellen ingatlan tulajdonjoga iránt.

10,593/880. pl. Kolumban Imrénének — Plager József ellen ingatlanok birtokba adása iránt.

12,175/880. pl. Rösler Ignácznak — Sziráky József ellen 335 frt 60 kr. iránti kereskedelmi pere.

Előadó: **Georgievits György** tszéki bíró.

11,771/880. pl. Kojnok Lajosnak, ifj. Kojnok Ádám és társai ellen, ör. Kojnok Ádám hagyatéka megítélése iránt.

11,948/880. pl. Tekulics Jánosnak, Tekulics Mária Marsovszky Kálmánné és társai ellen vagyonközösség megszüntetése iránt.

12,422/880. pl. Veres Károlynak, Bitó Pál és Major János ellen 500 frt s jár. iránt.

Előadó: **Papy Dániel** tsvzéki bíró.

9426/880. pl. Ströbl Józsefnek — Szeged város ellen 10,975 frt kárterítés s jár. iránt

9503/880. pl. Szentesi segélyegyletnek — Munkácsi Béla ellen 611 frt s jár. iránt.

9922/880. pl. Kis Jakab Istvánné és Kiss Jakab Pálné — Dan Julianna, Szabó Péterné és társai ellen ingatlan birtokbaadása iránt.

10,047/880. pl. Borotvás Dezsőnek — Apátfalva község ellen betáblázott követelés fönnálló mennyiségének megállapítása iránt.

Felelős szerkesztő:

EISENSTÄDTER LUKÁCS.

Árverési hirdetmény.

A szegedi kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Nógrádi Györgyné** szegedi lakosnak a szegedi 2360. sz. tjkvben + 24947. hr. sz. a. jegyzett 3^{87/1600} hold szántónak 309 frtra becsült fele — a + 25301. hr. sz. a. szántónak 165 frtra becsült fele, — a + 25312. hr. sz. a. 362 frt 75 kr-ra becsült fele, — a 25762. hr. sz. a. szántónak 156 frtra becsült s a + 33433. hr. sz. a. szántónak 78 frt 25 kr-ra becsült fele részei az **1880. évi október hó 15-ik napján délelőtt 9 órakor** mint második határidőben a szegedi kir. tkvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Fölhivattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni- vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. tkvi tvszéknek nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

A szegedi kir. tvszék mint tkvi hatóságnak 1880. évi augusztus hó 10-ik napján tartott üléséből.

Póka,
jegyző.

Marinkich,
elnök.

Mária-celli gyomor - cseppek,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen,

és felülmúlhatatlan az étvágy-hiány, gyomorgyengeség, rosszsagu lehellet, szék, savanyu felbűfűgés, kólika, gyomorhurut, gyomorégés, húgyképződés, tulságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöres, szék-szorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, giliszta, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

164-*—18

Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható Szegeden:

Barcsay Károly ur

gyógyszertárában,

valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszer-tárában és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kiestyben

Brady Károly,

„az őrangyalhoz“ címzett gyógyszer-tárában

Kremzierben, Morvaországban.

Gieszriegl és Bauschke

Budapesten, V. kerület, váczi körút 34., és vadász-utca 9. sz.

Ajánljuk magunkat légszusz- és vízvezetékek előállítására ólomból, öntött- és kovácsolt vas vagy asphaltesóvekkal; kutak és szivattyukészületeket, teljes fürdőberendezéseket, kütűnő zuhany- és mosókészületeket, klozet és árnyékszékeket, gőzmosóintézeteket és konyhaberendezéseket, légszuszvilágítási tárgyakat minták és rajzok után. — Továbbá lég-, gőz- és vízfűtéseket, legkülönfélébb rendszerek szerint légtisztító készülékekkel. Villámhárítókat, légnymatu s villamos ház- és szobatelegraphokat, valamint szócsóvek fölállítására. Csatornázásokat öntött- vagy kőanyagcsóvekekkel, klozet és árnyékszékecsóveket ólom, öntöttvas, kőanyag vagy asphaltesóvekból.

Építkezéshez szükséges minden kigondolható bádogos munkákat rézből, ólomból, savból és bádogpiéhből a legjutányosabb arakon.

Mész-raktár az alföldi vasut pályaudvarán.

Építkezési anyagraktár.

Midőn a kor igényeinek megfelelő bármily épület teljes kiállításához szükséges mindennemű anyagokat tartalmazó raktáramat ezennel a n. é. építető közönség becses figyelmébe ajánlom, különösen fölemlítendőnek tartom: kívánság szerint oltott vagy oltatlan állapotban kapható saját gyártmányu kütűnő kővér rév **meszemet**, (melylyel a helybeli kir. biztosi méz szállítását is elnyertem) nagy választékú **tégla, földserép és parkánytégla készletemet**, elismert kütűnő minőségű **Román- és Portland-cementemet**, különféle színezetű legjobb gyártmányu cementlapjaimat, (burkolatokhoz) továbbá világhírű Münsterbergi **anyagcsóveemet**, elastikus földpapir és sárréti szép vékony stukatur nádamat, vashordány, kész asztalos munka, gyalult deszka és parquette padozataimat, Bruck-féle szellőztető- és Tauszig-féle berendezési cikkeit, sat.

Mindezen anyagok kütűnőségük és föltötte olcsó árak mellett a további ajánlást fölsőlegessé teszik, főkérem a n. é. építkező közönséget, miszerint azok minőségéről beszerzés által magának meggyőződést szerezni sziveskedjék.

Helyben több rendbeli kivétel alatt álló nagyobb építkezéseimre hivatkozva van szerencsém egyszersmind magamat, mint vállalkozót ajánlani.

Lederer Ede,

építész-mérnök.

250-24-20

Műszaki iroda és kezi raktár: Kárász-utczán, Tary-házban.

FRIS BEOCSINI CEMENT-MÉSZ.

AZ ERDÉLYI PINCZE-EGYLET

kedvelt és kütűnő minőségű

BORAIT

nevezetesen:

Rozsamáli Riesling Erdélyi vegyes
Bakator Traminer Medoc Marosmenti

azonkivül mindennemű fristöltésű természetes

bor- és gyógyviz dús raktáramat

ajánlom a n. é. közönség szives figyelmébe

Tóth Péter

344

gyarmatarú-, delgyümölcs- és ásványviz-kereskedő

*-47

Szegeden, Széchenyi-téren.

A kolozsvári erdélyi pincze-egylet főraktára.

Legujabban megjelent és

ENDRÉNYI LAJOS ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJÁBAN,

úgy minden hazai könyvárusnál kapható

**TISZA LAJOS ÉS UDVARA
SZEGEDEN.**

— Fény- és árnyképek. —

TARTALOM:

Előszó. (Irta egy szélsőbaloldali képviselő.)
Bakai Nándor.
Horváth Gyula.
Két kir. biztosi tanácsosi szalon-
kabát.
Jankovich Miklós.
Dobó Miklós.

Szemző Gyula.
Komjáthy Béla.
Tallián Béla.
Tisza Lajos.
Komjáthy mint költő.
Pálffy.
Szuha Ágoston.

A ruha.
A partnerek. I. Végh Aurél. II. Rónay
Béla. III. Pillich Kálmán **képpel**.
A törpe.
Dáni.
Rosenberg Izidor.
Utószó. (Irta egy mameluk képviselő.)

Ára 1 forint.